

2003:109

Interpellation av Ewa Samuelsson (kd) om kvalitén i den kommunala förskolan

Kristdemokraterna anser att en av de viktigaste åtgärderna i Stockholms stad de närmaste åren är att satsa på förskolan. Vår målsättning är att Stockholm ska bli Sveriges bästa kommun när det gäller valfrihet, omsorg och livskvalitet för våra barnfamiljer. Kristdemokraterna vill därför arbeta för att Stockholm ska erbjuda likvärdigt stöd till alla barnomsorgsformer som så långt som möjligt matchar föräldrarnas och barnens behov och önskemål. God valfrihet för föräldrarna förutsätter mångfald i utbudet. Vi vill därför uppmuntra och underlätta för nya alternativ som vill etablera sig. För att alla ska hitta ett alternativ som passar dem är det viktigt att det finns en reell mångfald i utbudet. Den fullständigt ensidiga subventionen av vissa barnomsorgsformer minskar valfriheten försvårar för föräldrar att kombinera arbete och omsorg egna barn. Maxtaxan och den avgiftsfria allmänna förskolan var inget beslut som togs ur barnens perspektiv.

Minskningen av småbarnsgrupperna måste högprioriteras. Enligt modern utvecklingsforskning kan inte små barn relatera till alltför många människor i sin närmaste omgivning. Kristdemokraterna har i sitt budgetförslag 2004 i Kommunfullmäktige anslagit 150 miljoner kronor mer än majoriteten för att omedelbart komma igång med detta arbete samt föreslagit att kommunfullmäktige ska besluta om ett tak för barngruppernas storlek.

Stockholms stads revisorer har nyligen granskat de enskilt driva förskolorna och kommit fram till att både föräldrar och personal är mer nöjda än de på kommunala förskolor. Exempelvis uppger nästan nio av tio föräldrar som har sina barn på enskilt drivna förskolor att de är så pass nöjda med barnomsorgen att de skulle rekommendera förskolan till andra föräldrar. Inom de kommunala är det bara sju av tio föräldrar som skulle rekommendera förskolan.

Även personalen på de enskilda förskolorna är mer nöjda med arbetsförhållanden och belastning än de som jobbar på kommunala förskolor. På frågan om man skulle kunna rekommendera sitt arbete till en god vän

svarar åtta av tio av de anställda vid enskilt drivna förskolor ja, medan bara fyra av tio säger samma sak i den kommunala verksamheten. Fler föräldrar vid privata förskolor anser också att deras barn får bra stimulans och tillräcklig uppmärksamhet jämfört med de kommunala.

Skolborgarrådet Erik Nilsson begärde nyligen att Skolverket skulle skärpa tillsynen av friskolornas elevhälsovård. Bra! Men varför förefaller det som om Erik Nilsson är helt handlingsförlamad när det gäller de anmärkningsvärda slutsatser som Stockholms revisorer kommit fram till beträffande hur förhållandena är på de kommunala förskolorna jämfört med de enskilda. Allt fler människor upplever allt större kvalitetsförsämringar inom den kommunala barnomsorgen i Stockholm. Detta är allvarligt! Som vanligt reagerar socialdemokraterna med blixstens hastighet när det förekommer brister i enskilda verksamheter, men lägger locket på så fort det uppdagas missförhållanden och brister i de kommunala verksamheterna. Socialdemokraternas strutsmentalitet när det gäller missförhållanden inom kommunala verksamheter går nu allt mer ut över den personal och de familjer som Revisjarens utredning visar att det finns mycket att lära av de enskilda förskolorna, och de skriver: "Revisorerna ser med stor oro på den stora skillnaden i uppfattning som finns mellan personal vid enskilda respektive kommunala förskolor."

Utifrån ovanstående önskar jag få följande frågor besvarade av ansvarigt borgarråd:

1. Vilka slutsatser drar borgarrådet av revisionsrapporten och vad anser borgarrådet att stadens förskolor kan lära av de enskilda?
2. Vilka åtgärder kommer borgarrådet vidta utifrån revisorernas rapport?
3. Kan borgarrådet tänka sig att införa ett tak för i första hand småbarnsgrupperna?

Stockholm den 22 december 2003

Ewa Samuelsson